

Napoleon Bonaparte (1769 - 1821)

A fost imparatul Frantei, a consolidat si a initializat multe reforme ale Revolutiei Franceze. Unul dintre cei mai buni conducatori militari ai tuturor timpurilor, a cucerit o mare parte din teritoriul Europei si s-a ocupat de modernizarea natiunii pe care o conducea.

El s-a nascut pe 15 august 1769 la Ajaccio in Corsica, primind numele de Napoleone care in franceza a devenit

Napoleon Bonaparte. A fost al doilea din cei opt copii ai lui Carlo (Charles) Buonaparte si al Letiziei Ramolino Buonaparte.

Nici un membru al familiei Buonaparte nu a fost niciodata soldat profesionist. Tatal sau, Carlo, a fost un avocat care a luptat pentru independenta Corsicii, dar dupa ce Franta a ocupat insula in 1768, el a servit drept judecator si a intrat in aristocratia Franceza drept conte.

Sub influenta familiei sale, Napoleon a fost educat pe cheltuiala regelui Louis al XVI- lea la Brienne si la Scoala Militara din Paris. El a terminat scoala in 1785, iar la 16 ani s-a alaturat artileriei ca locotenent II.

Dupa ce revolutia a inceput, a devenit locotenent colonel (1791) in Garda Nationala Corsicana. In 1793, Corsica declara independenta si Bonaparte, un patriot francez si un Republican, se alatura Frantei impreuna cu familia sa. I s-a dat gradul de capitan intr-o armata care se lupta cu Toulonul, o baza navala, care ajutata de flota Britanica, era in razboi cu Republica. Inlocuind un general de artilerie ranit, el si-a asezat tunurile in asa fel incat flota Britanica a fost invinsa si Toulonul a cazut. Ca rezultat Bonaparte a fost promovat general de brigada la varsta de 24 de ani.

In 1795 el a salvat guvernul revolutionar prin dispersarea insurgentilor din Paris.

In 1796 s-a insurat cu Josephine de Beauharnais, vaduva unui aristocrat ghilotinat in Revolutie si mama a doi copii.

Primele campanii

In 1796, Bonaparte a fost promovat comandant al armatei franceze in Italia. S-a luptat cu patru generali Austrieci succesiv, fiecare cu un numar superior de soldati si a fortat Austria si aliatii sai sa faca pace.

Tratatul de la Campo Formio a stabilit ca Franta sa pastreze cele mai multe din cuceririle sale. In nordul Italiei a fondat Republica Cisalpina (cunoscuta mai tarziu ca Regatul Italiei) si si-a intarit pozitia in Franta, trimitand comorii in valoare de milioane de franci, guvernului.

In 1798 pentru a riposta comertului Britanic cu estul, a condus o expeditie in Egipt prin Turcia, pe care l-a si cucerit. Cu toate acestea flota lui a fost distrusa de amiralul englez Horatio Nelson. Bonaparte a reformat guvernul si legile Egiptene, abolind sclavia si feudalismul si garantand drepturile de baza.

Cercetatorii francezi pe care i-a adus cu el au inceput studiul stiintific al istoriei antice Egiptene. In 1799 n-a reusit sa captureze Siria dar a castigat o victorie zdrobitoare asupra Turciei la Abu Qir.

Dar Franta se afla in fata unei noi coalitii : Austria, Rusia si Anglia.

Guvernarea Napoleoniana in Franta

Bonaparte, nefiind un suflet modest, s-a decis sa-si paraseasca armata sa si sa se reantearca cu bine in Franta. In Paris s-a alaturat conspiratiei impotriva guvernului. In lovitura de stat din 9-10 noiembrie 1799, impreuna cu colegii sai au preluat puterea si au stabilit un nou regim, Consulatul. Bonaparte, primul consul, avea aproape puteri dictatoriale. Constitutia a fost refacuta, in 1802 facandu-l pe Napoleon consul pe viata iar in 1804 facandu-l imparat. In 1800 si-a asigurat puterea traversand Alpii si invingandu-i pe austrieci la Marenga. Dupa aceea el a negociat o pace generala Europeana, pace ce a stabilit raul Rin ca granita de est a Frantei.

In Franta administratia a fost reorganizata, sistemul de justitie a fost simplificat si toate scolile au fost puse sub control centralizat. Legea Franceza a fost standardizata sub forma Codului Napoleonian sau codul civil si inca alte sase coduri.

Acestea garantau drepturile de libertate castigate in Revolutie, incluzand egalitatea in fata legii si libertatea religiei.

Razboaiele de cucerire

In aprilie 1803 Britania, provocata de purtarea lui Napoleon a declarat razboi Frantei pe mare. Doi ani mai tarziu Rusia si Austria s-au alaturat Britaniei intr-o noua coalitie. Napoleon a abandonat planurile de invadare a Angliei si a intors armele impotriva coalitiei Austro-Ruse, invingandu-i in batalia de la Austerlitz pe 2 decembrie 1805. In 1806 a preluat regatul Neapole si l-a facut pe fratele sau mai mare

Joseph rege, a transformat Republica Germana int-un regat al Olandei, pentru fratele sau Louis si a stabilit Confederatia Rinului al carui protector a fost.

Napoleon a distrus armata Prusiei la Jena si Auerstadt (1806) si armata Rusa la Friedland. La Tilist (iulie 1807), Napoleon a facut o alianta cu tarul Alexandru I si a redus marimea Prusiei. De asemenea el a adaugat noi state imperiului : regatul Westphalia sub stapanirea fratelui sau Jerom, ducatul Warson si altele.

Intre timp, a stabilit Sistemul Continental, o blocada impusa de Franta impotriva marfurilor Britaniei, desemnata sa distruga ceea ce el numea *natiunea vanzatorilor* .

In 1807 Napoleon a anexat Portugalia. In 1808 l-a facut pe fratele sau Joseph rege al Spaniei si i-a facut cadou cumnatului sau Joachim Murat regatul Nepolelui. Sosirea lui Joseph in Spania a dat nastere unei rebeliuni cunoscuta sub numele de Razboiul Peninsular. Napoleon a aparut in scurt timp si a obtinut victorii, dar dupa plecarea sa, lupta a continuat inca cinci ani, englezii ajutand Spania cu arme si luptatori. Razboiul Peninsular a costat Franta 300.000 de victime si sume imense de bani, si a contribuit la slabirea imperiului.

In 1809 Napoleon i-a invins pe austrieci din nou la Wagram, anexand Provinciile Illyriane (acum parti ale Sloveniei, Croatiei, Bosniei, Hertegovinei, Serbiei si Muntenegrului), si a abolit Statele Papale.

De asemenea a divorțat de Josephine și în 1810 s-a însurat cu arhiducesa de Habsburg, Marie Luise, fata împăratului austriac. Prin această legătură între dinastia sa și cea mai veche casă conducătoare din Europa a sperat ca fiul său care s-a născut în 1811, să fie mai ușor acceptat.

În 1810 imperiul a atins cea mai mare expansiune prin anexarea Brmenului, Lubeckului și a altor părți ale Germaniei de nord împreună cu întregul regat al Olandei care a urmat după abdicarea forțată a lui Louis Bonaparte.

Guvernarea Napoleoniană în Europa

În toate noile regate create de împărat a fost impusă ca lege, Codul Napoleonian, iobăgia și feudalismul fiind abolite și impusă libertatea religiei (excepție făcând Spania).

Fiecare stat a adoptat o constituție care dădea dreptul sufragiului universal pentru bărbați, institua un parlament și conținea o listă de drepturi. Sistemul administrativ și judiciar francez au fost de asemenea impuse. Școlile au fost puse sub administrație centrală și s-au creat și școli publice gratuite. Învățământul superior a fost deschis tuturor celor calificați fără a se face discriminări de clasă socială sau religie. Fiecare stat avea o academie sau o instituție pentru promovarea artelor și științelor. Au fost create burse pentru studenții eminenti și pentru oamenii de știință.

Guvernarea constituțională a rămas totuși numai o promisiune, dar progresul și creșterea eficienței s-a realizat pe scară largă. Numai după caderea lui Napoleon, oamenii de rând din Europa, asupriți de guvernarea sa prin taxe de război și campanii militare au apreciat în întregime beneficiile pe care le obținuseră.

Declinul lui Napoleon

În 1812 Napoleon a cărui alianță cu Alexandru I se dezintegrase, a lansat invazia Rusiei, care s-a sfârșit într-o retragere dezastruoasă din fața Moscovei. După aceasta, toată Europa s-a unit împotriva lui. În aprilie 1814 maresalii au refuzat să mai continue lupta. După ce aliații l-au respins în favoarea fiului său, Napoleon a abdicat necondiționat și a fost exilat pe insula Elba din Marea Mediterană. Marie Louis și fiul lor, au fost puși sub custodia tatălui ei, împăratul Austriei.

În 1815 a evadat de pe insula Elba, a ajuns în Franța și s-a îndreptat către Paris, învingând trupele care veniseră să-l captureze. Ajuns în Paris a promulgat o nouă constituție mai

democratica si veteranii din vechiile campanii s-au reunit sub conducerea lui. Napoleon a cerut pace aliatorilor, dar ei l-au renegat si el s-a decis sa loveasca primul. Rezultatul a fost Campania din Belgia care s-a sfarsit prin infrangerea in batalia de la Waterloo, la 18 iunie 1815.

In Paris multimea l-a rugat sa continue lupta dar politicienii i-au retras ajutorul. Napoleon a fugit catre Rochefort, unde s-a predat capitanului navei Britanice, *Bellerophon*. El a fost apoi exilat pe insula Sf. Elena din Oceanul Atlantic unde a ramas pana la moartea sa, la 5 mai 1821.

Concluzii

Influenta Napoleoniana in Franta mai este evidenta inca si astazi. Pentru comemorarea victoriilor sale, s-a construit Arcul de Triumf, in centrul a Parisului. Astazi impactul Codului Napoleonian este simtit in legile tuturor tarilor Europei.

Napoleon a fost un om care ducea totul la bun sfarsit, niciodata sigur si niciodata satisfacut. "Puterea este amanta mea ", spunea el.

Napoleon a fost un dictator, dar a crezut in conducerea oamenilor prin ordine. Putin sunt aceia care nu recunosc ca a fost un geniu militar. El a spus "Waterloo va sterge memoriile victoriilor mele", dar bineinteles ca se insela deoarece este recunoscut ca general si nu ca guvernator.